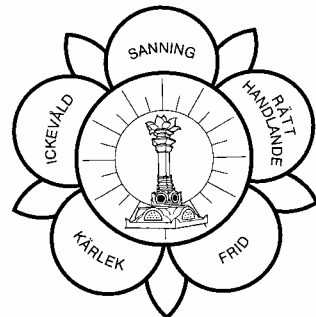
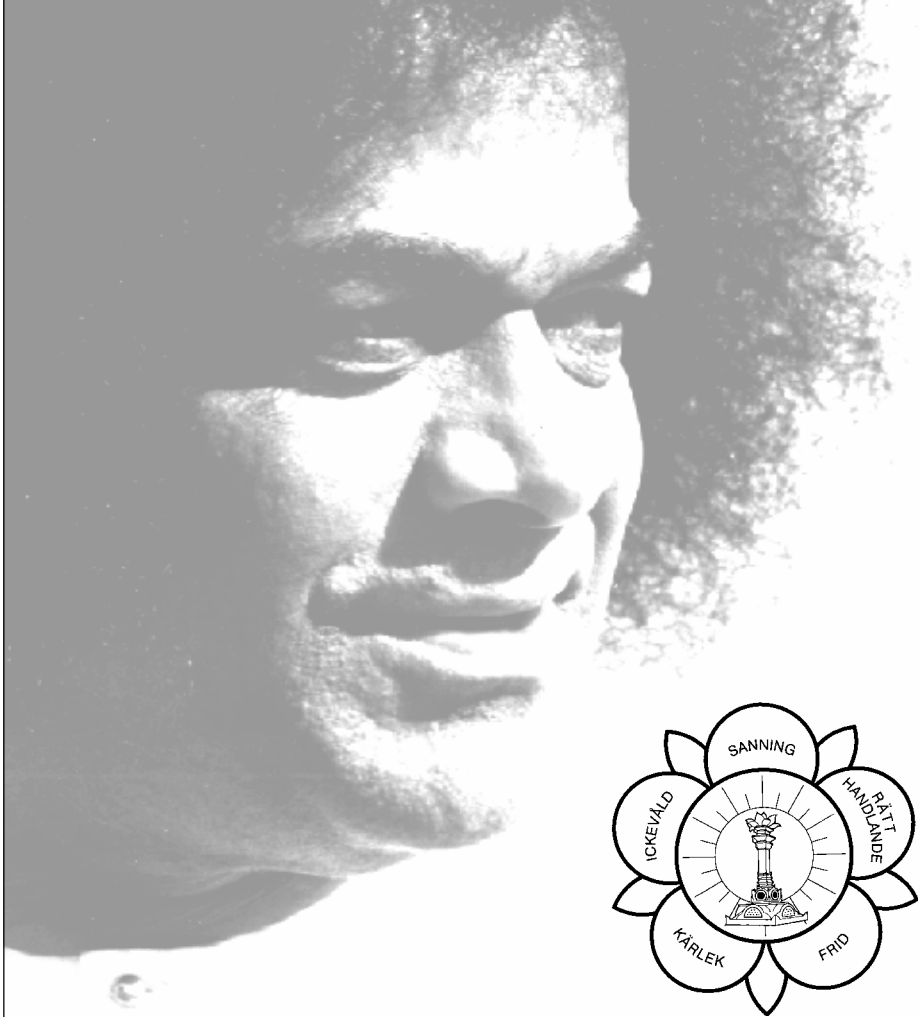

Sathya Sai

Information

Nr 4 DECEMBER 2002 ÅRG 17

Sathya Sai Baba

Överlämna allt det onda i er till mig och låt mig ge er det jag har .... kärlek

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. B-13

Lämna era sorger och bekymmer, er oro till mig och ta emot min glädje och frid, mitt mod och min tillit.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. B-13

Det viktigaste syftet med andliga övningar är att rena era känslor, passioner, impulser, attityder och reaktioner.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. C-4

Kom till mig allesammans, se er själva i mig, för jag ser mig själv i er alla, ni är mitt liv, min andning, min själ, ni är min form. När jag älskar er älskar jag mig själv. När ni älskar er själva älskar ni mig.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. C-5

Kom till mig med tomma händer; Jag ska fylla dem med gåvor och nåd. Ta ett enda steg mot mig så ska jag ta hundra steg mot er.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. C-5

Innehåll

Sathya Sai Information, december 2002

Erfar det gudomliga genom osjälviskt tjänande	3
Samtal med Sai Baba	15

GÖR DIN PLIKT – MEN UTAN BEKYMMER FÖR RESULTATEN

Kapitel 31 ur boken Discourses on the Bhagavad Gita.

Krishna sade,

*”Arjuna, du har arbete att göra. Gör det!
Men ge upp allt intresse för frukten av ditt arbete.”
Krishna sade inte att det inte skulle bli någon frukt.*

*Frukten kommer förvisso att finnas där.
Varje handling får sin konsekvens eller frukt.
Men frukten är inte ditt bekymmer,
du skall inte sträva efter den. Essensen i
Krishnas undervisning är alltså att du måste
utföra din plikt utan tanke på resultatet.*

Ni som är kärleken förkroppsligad!

För varje handling finns ett resultat och sedan ger detta resultat upphov till en ny handling. Detta fortgående kretslopp av handling och följd, följd och handling manifesterar sig på ett sätt som liknar fröets och trädets kretslopp. Fröet och trädet följer också det ena efter det andra, fröet ger upphov till trädet och trädet ger upphov till fröet. Utan ett frö kan man inte få ett träd och utan ett träd kan man

inte få ett frö. Det samma gäller för en handling och dess resultat. Dessa är naturliga kretslopp i världen. När det förhåller sig så, med det ena som följer på det andra, varför skulle ni då intressera er särskilt för resultatet? Er plikt och ert ansvar är att handla rätt utan att bekymra er om resultatet. Krishna sade till Arjuna, ”I den här drabbningen skall du förhålla dig oberörd inför vad som händer med ditt eget folk och vad som sker med dig.

Gör din plikt utan att låta sinnet ägna sig åt resultatet.”

Hängivenhetens sköld och visdomens rustning

I strid bär krigare sköld och rustning. Det ger dem ett visst skydd mot de farliga vapen som fienderna skjuter mot dem. I den andliga striden ni måste utkämpa, måste ni också bära någon sorts sköld och rustning. Här är skölden hängivenhet och kärlek till Gud och rustningen är visdom. I ett vanligt krig i den här världen varar kampen kanske bara några dagar, eller så kan den dra ut på tiden några månader eller till och med några år. Men den andliga kampen pågår alltid, den upphör aldrig. Den har mänskligheten utkämpat oavbrutet ända från en avlägsen forntid. Sedan urminnes tider har striden rasat mellan gott och ont, mellan dygd och synd, mellan ofrihet och frihet.

Mänskligheten har fört ett ändlöst krig med känslor av *jag* och *mitt*, med känslor av hat och avund och andra onda egenskaper som tagit sin tillflykt inom den. Egoism och bundenhet, i synnerhet, har utomordentlig styrka. De är verkligen hemska. I jämförelse med dem är du, individen som bekämpar dem, inte särskilt stark. Du är faktiskt ganska svag. Faktum är att du blivit så dominerad av dessa negativa kvaliteter att du, liksom Arjuna, har identifierat dig med

dem. För att bekämpa sådana mäktiga fiender och kvaliteter måste du nu följa den inneboende Herrens anvisningar och du måste bära en mycket stark sköld och rustning. Den mäktiga sköld och rustning du måste bära i denna andliga kamp är hängivenhet och visdom. De kommer att beskydda dig från dessa fruktansvärda fiender.

När du har ett parasoll som ger dig skygga, besväras du inte av den heta solen. När du har sandaler eller skor på dig behöver du inte oroa dig för att trampa på ett törne. När du bär sköld och rustning besväras du inte alltför mycket av de vapen som slungas mot dig. ”Därför Arjuna”, sade Krishna, ”måste du i det inre fältslaget ta på din andliga sköld och rustning.” När Krishna befriade Arjuna från hans förtvivlan i början av Gita, gav Han Arjuna visdomens rustning. Det var den första lektionen Krishna gav.

Bruka visdom för att besegra de inre fienderna

Krishna sade till Arjuna: ”Alla dessa bindningar du nu har, alla dessa begär efter att äga saker, är inte tendenser du förvärvade i går eller i förrgår. De har följt dig i oräkneliga födelser och de är ansvariga för all den smärta du nu upplever. Det finns ingen möjlighet för dig att veta när du slutgiltigt kan befria dig från det lidande de förorsakat. Men du kan inte

göra mycket åt det förflutna, så oroa dig inte för det. Inrikta dig istället på vilket sätt du kan undvika smärtan som kan komma till dig i framtiden, om dessa bindningar och begär skulle fortsätta att regera dig.

I fältslaget du står i begrepp att utkämpa, har du försett dig med världslig rustning. Den hjälper dig att skydda kroppen mot yttre fiender, men hur skall du kunna skydda dig från de inre fienderna som du kämpar mot inom dig? För att skydda dig mot dem måste du bära visdomens rustning. Du oroar dig för de yttre fienderna men tänker inte alls på de inre fienderna. Om du dukar under för de inre fienderna kommer du aldrig att kunna besegra de yttre fienderna. Bese-gra därför först dessa inre fiender.”

Det är naturligt att uppsöka läkare när ni är sjuka och lidande, men av större betydelse är att från början se till att ni inte ådrar er någon sjukdom. Bättre förekomma än förekommas, sägs det. Ända från tidernas begynnelse har de inre fienderna underkuvat mänskligheten och orsakat människorna sorg och bedrövelse. Så länge ni är fyllda med egoism och bundenhet kan ni inte befria er från sorg och bedrövelse. Ni har varit inblandade i orättfärdiga handlingar och dessa har varit ansvariga för allt ert lidande. Betyder det att ni skall avstå från handling? Nej. Ni har inget annat val än att handla. Ni måste handla, och ni är dessutom fria att njuta av era handlingar. Men från och med nu måste ni utföra alla

handlingar rättfärdigt, på ett sätt som inte för med sig skadliga konsekvenser och lidande för er i framtiden. I samband med detta är det mycket viktigt att ni förstår den bakomliggande principen om rätt handlande.

All världslig erfarenhet kan spåras till karma

Handlingar kallas karma. Ni föds i karma, ni utvecklas i karma och ni dör i karma. Det är karma, eller de handlingar ni utför, som bär ansvaret för allt gott eller ont, synd eller dygd, vinst eller förlust, glädje eller sorg. Sanningen är att karma bär ansvaret för själva födelsen. För mänskligheten är faktiskt karma skaparen. Den formar livet. Därför skall ni inte se på handling med vårdslöshet. Hela livet är förbundet med handling. Inse därför vikten av rätt handlande och engagera er orubbligt i det.

Tro inte att handling bara är någonting bagatellartat. Den kan börja som en liten stickling men kommer att växa upp till ett mycket stort träd. Innan ett frö kan bli ett träd, måste det bryta sig upp genom jorden det sätts i. Sedan när det blivit ett stort träd, erbjuder det er sin frukt. Om frukten för med sig glädje eller sorg beror på fröet ni sätt. För att ge den allra finaste frukten måste handlingens frö, som ni skapat, vara av högsta kvalitet och det måste tränga upp genom egoismens jord. Därefter kan denna handling

transformeras till yoga. Yoga betyder för-
ening med Gud.

Egoism utvecklas när ni glömmer den inneboende själen

Vad är grundorsaken till egoism? Varför skulle ni någonsin känna er egoistiska? Egoism uppstår på grund av okunnigheten som är inneboende i er. Ni måste själva fundera ut vad ursprunget är till denna egoism, var kom den ifrån och var kommer den att sluta? Begrunda dessa fakta om den fysiska världen: Ljus fortplantas med en hastighet av nära 1080 miljoner kilometer i timmen. I den takten överbryggar ljuset en sträcka av nära 10 billioner kilometer på ett år. Vi anser solen vara mycket nära, medelavståndet mellan solen och jorden är 149,6 miljoner kilometer. För oss är ljusskenet från solen exceptionellt starkt. Men det är ljuset från bara en sol. Det finns miljarder solar och stjärnor. Avståndet till den närmaste av dem är nästan 4 ljusår eller omkring 40 billioner kilometer.

Stjärnorna ser ut att vara mycket nära varandra men avståndet mellan två stjärnor kan vara billiontals kilometer. Det ser ut som om mjölk blivit utspild över hela himlen. Stjärnorna man kan se med ett kraftigt teleskop uppgår till miljarder. Och det finns många, många fler objekt på himlen som vi inte kan se. Vilken storlek har jorden i ett så ofantligt universums omgivning, där det finns miljarder

och åter miljarder stjärnor utspridda över avstånd på billioner och åter billio-
ner mil? Och vilken är platsen för den lilla planeten jorden i relation till den enorma solen, som ändå bara är en mindre stjärna bland oräkneliga stjärnor som översållar himlavalvet?

Vilken storlek har det land här på jorden där du är medborgare? Hur stor är den delstat du bor i? Hur litet är det området inom delstaten där du är nu? Och hur mycket mindre är inte den lilla staden där du hör hemma? Och i denna stad och på den ynkliga lilla jordplätt du bor på, hur ännu mycket, mycket mindre är inte du? Om detta är din egna obetydliga storlek i detta oerhörd stora universum, varför är du då så uppblåst av egoistiska känslor? Om ni skulle ha sann vetenskap om världens oerhörda storlek, skulle ni inte hysa någon egoism. Bara när ni är okunniga om universums storlek i förhållande till era egna obetydliga storlek kan ni överhuvudtaget fyllas med en så däraktig föreställning.

Kanske ni är stolta över er egen kropp. Men kroppen består endast av de fem elementen. En dag kommer den att förstöras. Endast den inneboende själen är beständig. Den varken föds eller dör, den varken utvecklas eller förfaller. Den skiner överallt. I hela världen är den den enda beständiga verkligheten, strålände och lysande i ett hav av föränderliga former. Den ligger bakom varje form, den är strålglassen som aktiverar varenda beståndsdel i det ofantliga universum.

Till och med i totalt mörker finns den där, ty den är det som avslöjar mörkret för er. Denna alltgenomträngande strålgans är den inneboende själen, den eviga gnistan, evigt skinande inuti denna inaktiva kropp. Se till denna inneboende själ, vänd er till den och ni kommer inte att förledas av stolthet och egoism.

Kroppen är ett inaktivt föremål uppbyggd av de fem elementen

Sök skydd hos den inneboende Herren. Ägna er inte så mycket åt att vara stolta över kroppen. Kroppen kan drabbas av många sjukdomar, den genomgår många förändringar. Det är nått och jämnt den klarar att ta sig över det världsliga livets hav och överleva. Kroppen är bara ett inaktivt föremål, den består endast av sju hinkar vatten, järnet från fyra tvättspikar, fosfor från 100 tändstickor, kolen i fyra blyertspennor och två tvålar. När allt detta blandas med ytterligare några olika ämnen blir det en kropp. Så kroppen består bara av denna inaktiva materia. Men den kan röra sig och uppvisa liv därför att det finns en inneboende själ inuti den.

Betrakta väggklockan som hänger där. Den har tre visare: en sekundvisare, en minutvisare och en timvisare. Så fort ni drar upp klockan börjar alla tre visarna röra sig i sin egen bestämda hastighet. Hur länge kan de hålla på att röra sig så? De fortsätter röra sig så länge kraften som

finns i fjädern kan ge dem energi. I det ögonblick energin tagit slut stannar de var de än är. Er kropp kan jämföras med en klocka. Andningen kan jämföras med fjädern. Era handlingar kan jämföras med sekundvisaren, era känslor kan jämföras med minutvisaren och er glädje med timvisaren. Det är den gudomliga energin inuti som ger dem kraft och vitaliserar dem.

I det här exemplet med klockan kan man besvara frågan varför vi överhuvudtaget utför handlingar. Man ser att sekundvisaren, som representerar era handlingar, rör sig ganska fort och snart fullbordat ett varv på 60 sekunder. I det ögonblicket har minutvisaren, som representerar era känslor, avancerat ett sextionedels varv. Det är först när sekundvisaren fullbordat 60 varv, om 60 sekunder per varv, och minutvisaren gått runt en gång, som timvisaren, som representerar en erfarenhet av gudomlig glädje och sällhet, flyttat sig ett steg. Timvisaren rör sig så sakta att man inte ens kan uppfatta dess rörelse, fastän man kan se minutvisaren och sekundvisarens rörelser.

Det finns en inre hemlighet här. Alla tre visarna möts en gång per timme. När handlingen som har samband med kroppen och naturen och när känslan som kommer ifrån den inre människan och när den oändliga glädjen som har sitt ursprung i det gudomliga möts, då får man mötet mellan naturen, människan och Gud.

Helgad handling leder till hängivna känslor och sällhet

Naturen har beskrivits som platsen för handlingar, den ger er tillfälle till att helga ert arbete och nå målet. När ni utför 60 goda handlingar kommer en god känsla att uppstå. För att få denna enda goda känsla måste ni därför utföra så många goda handlingar. Och det är bara när ni har 60 sådana goda känslor som det uppstår en liten rörelse hos timvisaren, som representerar den utsägliga upplevelsen av gudomlig glädje. Därför sade Krishna åt Arjuna att utföra goda handlingar. När ni gör oräkneliga goda handlingar får ni sannolikt en eller två djupt tillfredsställande och beständiga goda känslor. Och det är bara när ni utvecklar oräkneliga sådana goda känslor, som ni kan uppnå den sällhet som är Guds (atmans) eviga tillstånd. Därför måste ni börja med att utföra många goda handlingar.

Kroppen har givits er för det specifika syftet att utföra handlingar. Det är omöjligt att tillbringa ens ett ögonblick utan att vara aktiv. Det är därför utförandet av helgade aktiviteter, som innefattar ceremoniell och rituell tillbedjan, har givits så stor betydelse i Veda, Indiens heliga skrifter. Men helgade handlingar hänför sig inte bara till att genomföra försaker, botgöring och välgörenhet, vilka var och en ger upphov till ett förväntat resultat. Det finns många handlingar man

kan åta sig från vilka man inte alls förväntar sig någon frukt. Sådana handlingar, som utförs utan något bekymmer för frukten, kan benämnas karma yoga.

När en handling utförs utan begär och utan någon känsla av egoism då är det karma yoga. Det är den högsta formen av handling, den mest helgade av alla, och det är den ni skall följa i varje steg ni tar i livet. Avlägsna er egoism. Driv bort den. Avlägsna begäret efter frukten. När ni utför handlingen med den attityden blir den arbete i den sanna uppoffringens anda, den blir botgöring och den blir yoga. De här tre, uppoffring, botgöring och yoga, uttrycker alla samma idé. Varje handling ni utför skall vara helgad på det sättet. Till och med inandning och utandning är handlingar, de är också karma. Människan kan inte leva ens för ett ögonblick i världen utan att utföra karma. Men karma förbunden med ego kommer alltid att vara inskränkt och skadlig.

Föda ger upphov till tankar, känslor och handlingar

Utför därför alla handlingar enbart med känslan av uppoffring i hjärtat, inte med en egennyttig egoistisk känsla. Resultatet kommer att bli gott eller dåligt, nyttigt eller skadligt beroende på typen av handlingar ni utför. Själva handlingarna beror på känslor av osjälviskhet eller själviskhet. Känslorna beror i sin tur på tankarna ni har inom er. Och tankarna beror på

födan ni förtär. Således får man följande orsakskedja att födan leder till tankar, tankarna leder till känslor, känslorna leder till handlingar och handlingarna leder till resultat. Dessa resultat i sin tur leder till fler känslor, av antingen smärta eller glädje, beroende på handlingarnas, känslornas, tankarnas och födans natur. Utifrån detta kan ni förstå den stora betydelsen av att alltid inta mycket ren och hälsosam föda.

Antag att en vis man, som utför en vedisk offerrit, tänder en liten eld som föreskrivs i skrifterna. Röken som bildas beror på typen av eld som gjordes upp. Ett moln bildas som resultat av röken som stigit uppåt. Vattenånga kondenseras beroende på molnet och det faller ner små regndroppar. Grödan därunder är beroende av regnet och födan som förtärs beror således på grödan. Slutligen beror den fysiska kroppen, som är detsamma som föda, på födan som förtärs. Därför kan även födan spåras tillbaka till typen av handlingar, i det här fallet till elden som tändes och offret som utfördes.

Fokusera på handlingen, inte på frukten

Om era handlingar är goda, då kommer er födelse att bli god. Handlingarna är den ursprungliga orsaken, födelsen är det slutliga resultatet. I det sammanhanget sade Krishna, "Rikta hela uppmärksamheten på att utföra goda gärningar, ägna

ingen uppmärksamhet åt frukten." Frukten följer av sig själv, men din uppmärksamhet skall vara koncentrerad på handlingen.

I det förflutna har ni varit inblandade i många goda eller dåliga handlingar och som resultat får ni nu glädja er åt eller lida för konsekvenserna av dem i form av glädje eller sorg. Hur blir ni av med sorgen som är ett resultat av tidigare dåliga handlingar? Det är bara genom goda handlingar ni kan avlägsna denna sorg. Det är anledningen till att handling har tillmätts en avgörande betydelse i Vedaskrifterna. Dåliga handlingar måste avlösas av goda handlingar som sedan leder till totalt osjälviska handlingar, där det inte finns personligt intresse för frukten. Det blir då karma yoga som leder till att ni förenas med det gudomliga.

Om ni är oförsiktiga och slarviga med era handlingar, blir hela livet bortkastat. Livet har givits er för att ni skall engagera er i god karma och föredömliga aktiviteter. Karma betyder inte bara att utföra handlingar med kroppen. Karma är det rätta namnet på själva kroppen. Eftersom kroppen blivit till som resultat av tidigare utförda handlingar, är kropp en av betydelsena av karma.

Kroppen är konsekvensen av handlingar, den hör ihop med tid, omständighet och orsakssammanhang. Men detta gäller endast i vakentillståndet. I drömtillståndet är kroppen inaktiv, så i det kan det inte finnas någon handling alls, där kommer bara att finnas illusionen av

handling eller maya. I drömmar är alla sinnen stilla. I djupsömntillståndet, som har kallats det kausala tillståndet, finns det inte ens något sinne. Bortom det tillståndet finns det yttersta ursprunget, det som kallas den stora orsaken, grundorsaken. Den är bortom orsakstillståndet. Grundorsaken är gudomligheten. Här är ett exempel för att illustrera dessa tillstånd.

Ni som är studenter här promenerar hit från studenthemmet, som ligger ungefär en kilometer bort. Klockan 4:15 på eftermiddagen lämnar ni studenthemmet och omkring 4:30 är ni framme vid ashramets portar. Så det tar er omkring 15 minuter att förflytta kroppen från studenthemmet till den här byggnaden. Ert syfte med att komma hit är att lyssna till Babas föreläsning. I varje handling ni företar kommer samma fyra faktorer alltid att finnas, tid, aktivitet, orsak eller avsikt och resultat. Tiden var, som ni förstätt, 15 minuter. Aktiviteten var att gå från studenthemmet till andaktssalen. Avsikten var att lyssna till föreläsningen. Resultatet blir att ni därigenom rättfärdigar ert liv. På det sättet kan vaken-tillståndet användas för ens andliga fram-åtskridande.

Tid, handling, avsikt och resultat gäller bara för kroppen

Tänk er vidare att ni, efter att det här föredraget är över, återvänder till student-

bostaden. Efter att ha ätit middag vilar ni på sängen och somnar. Ni får en dröm. I drömmen ser ni er själva vandra på en boulevard i Paris. När lämnade ni studenthemmet för att resa till Paris, och hur lång tid tog det att komma dit? Den frågan kan inte besvaras. Det är inte någon bestämd tid involverad här. Hur reste ni dit? Var det med båt eller med flyg? Inte heller det kan besvaras. Det finns ingen specifik aktivitet inblandad för att komma dit. Varför reste ni till Paris? Det vet ni inte, det finns ingen uppenbar anledning för er att vara där. Vad har ni roat er med där? Vad blev resultatet av att ni reste dit? Inte ens det kan ni svara på. Något specifikt resultat som uppstått från er handling kan inte urskiljas här. Så i drömtillståndet finns varken tid, handling, avsikt eller möjlighet att njuta frukten av era handlingar, inget av detta finns där.

Antag nu att någon kom och väckte er strax efter att ni somnat. Ni steg upp och insåg att ni sovit i bara fem minuter. Under de fem minuter ni hade drömmen och reste till Paris. Hur är det möjligt? Det är inte möjligt. Det vara bara en mental upplevelse. Ni har inte utfört den här handlingen vare sig med kroppen eller sinnena. Denna mentala upplevelse är knuten till er subtila form. Det är enbart den fysiska kroppen som är förbunden med de fyra faktorerna, tid, handling, orsakssammanhang och omständigheter. Ni har sett att inte någon av dessa uppträder i den subtila eller men-

tala erfarenheten associerad med dröm-tillståndet. Bara på grund av sinnets spratt har ni kunnat skapa en ny värld där.

Sinnet skapade så många människor på den livligt trafikerade boulevarden i Paris, så mycket trafik, så många olika företeelser. Sinnet har denna exceptionella förmåga. Det har en fantastisk kapacitet att skapa vad som helst, eller förstöra vad som helst, inte bara i drömmen utan också i det vakna tillståndet. Tankarna i ert sinne är ansvariga för alla era handlingar. När ni offrar ett så kraftfullt sinne till Herren, då offrar ni inte bara sinnet, utan också alla handlingar, allt ni gör, kommer då att ha offrats till Honom. När ni använder sinnet till att tänka på Herren blir alla era handlingar helgade.

Vänd begären till visdom för att vinna det gudomliga ljuset

En stor vis man brukade säga, "Om ni sjunger sånger till Herrens lov och offrar ett ljus till Honom då kommer hela världen att lysa i skenet av det ljuset." I er tillbedjan använder ni en oljelampa med låga och offrar ljuset till Herren. Ert sinne, som består av många begär, kan liknas vid oljan, vecken kan liknas vid den helgade visdom ni har förvärvat. När ni förenar dessa två och använder er visdom till att vända era begär till Gud, blir genom deras förening strålglansen från det gudomliga ljuset stark.

För oljan måste det finnas en behållare av något slag. Kroppen kan man tänka sig som behållaren som innehåller denna begärets olja och visdomens veke. Den lycksaliga glädjen ni känner är skenet från den helgade lampan. Om endast vecken finns och ni försöker tända den kan den inte brinna. Eller om ni vill tända själva oljan, kan ni inte det. Men när vecken sätts ner i oljan kan den brinna och ni får ljus.

Ett annat sätt att uppfatta oljan och vecken är att se oljan som sinnet och dess begär vilka är knutna till handling eller arbete. Veken kan man likna vid det intuitiva intellektet (buddhi), som hör ihop med visdom. När ni kombinerar dessa två, nämligen handling och visdom (buddhi), med andra ord, när ni gör alla era handlingar helgade och följer rösten från er högsta inre kraft, då kommer ljuset att stråla fram. Detta ljus är Guds (atmans) eviga ljus. När alla era handlingar blir helgade, kommer ni till medvetenhet om er eviga sanning och kan bada i ljuset från det enda odödliga självet.

Nu har lågan i lampan ett antal individuella egenskaper. När det blåser fladdrar lågan. Kommer det vatten på den sprakar den och det uppstår ljud. Finns orenheter i oljan ryker det av den. Den ger också ifrån sig värme, kommer man åt den blir man bränd. Och beroende på typen av olja och på luftdraget blir det olika färger på ljuset från lågan. Dessa olika egenskaper hör till lågan men har

ingenting att göra med strålglassen som uppstår från ljuset i lågan.

Strålglassen har endast ett utmärkande kännetecken. Den omsluter allt den kommer i kontakt med i dess skens starka ljus. Lågan har flera olika särdrag men Guds (atmans) sken har endast egenskapen att lysa upp och avlägsna mörkret. Guds (atmans) odödliga inre ljus har getts lika till alla människor. Det är dess enda och allomfattande särdrag. För livets låga finns det emellertid många individuella särdrag och den drabbas av många förändringar och problem.

De tre slagen av handlingar

Det finns tre slag av handlingar som uppstår utifrån de olika aspekter på denna livets låga. Det finns de vanliga handlingarna som leder till vanliga resultat, vilka i sin tur leder till fler handlingar i ett oändligt kretslopp. De liknar en låga som brinner stadigt ena ögonblicket och sprakar till och slocknar i nästa, eller brinner i olika färgnyanser och vid olika temperaturer.

Sedan finns det de goda handlingarna, de som alltid för med sig goda resultat. Dessa goda handlingar är som en oföränderlig låga som alltid är stadig. Denna andra typ av aktivitet syftar till att fullgöra era världsliga plikter på ett rättfärdigt sätt, att verka för goda ändamål, vara engagerad i gudshängivna aktiviteter etc. Allt detta är goda gärningar men de kom-

mer fortfarande att var förbundna med ett uppenbart intresse för resultaten. Vedaskrifterna har förkunnat att till och med de bästa och mest välmående handlingarna utförda med intresse för resultaten inte kan ta er längre än till himmelriket. Tro inte att himmelriket skänker odödlighet. När handlingarnas förtjänster förbrukats måste ni komma tillbaka ner på jorden. Så även det andra slaget av handlingar förlänger födelsens och dödens kretslopp i det oändliga.

Till sist har vi handlingar som inte är relaterade till lågans speciella egenskaper. Detta tredje slag av aktivitet är förbunden med den rena strålglassen, det gudomliga (atmiska) ljusets strålglass. För sådana handlingar är intresset för frukten inte alls relevant. Sådana handlingar uppstår ur er inre natur, er djupaste sanning, som är gudomlig. Ni utför alla handlingar som ett offer till gudomligheten, medveten om att den enda gudomligheten finns i alla. Sådana helgade handlingar kan kallas yoga, ty då är ni engagerade i karma yoga. Detta är renhet i handling, där det inte finns någon bindning till resultatet.

Inse att frukterna ni är intresserade av snart blir förbrukade och att nya handlingar måste uträttas om och om igen i ett oändligt kretslopp. Ta till exempel en ledamot av den lagstiftande församlingen som kandiderar för omval. Om han seggar i valet kan han vara kvar i församlingen i fem år. Tiden går och ämbetsstiden tar slut och efter fem år måste han

återvända hem. På liknande sätt kan alla meriter ni förtjänat genom era aktiviteter jämföras med den sorts begränsade mandattid som varar ett antal år. I slutet på perioden måste ni återfödas igen.

Så länge era förtjänster varar åtnjuter ni en himmelsk tillvaro, men så snart som de är uttömda måste ni återfödas. Därför sade Krishna, medan han beskrev läran om karma för Arjuna, "Istället för att sträva efter en handlings tillfälliga resultat, som håller dig bunden till födelsens och dödens kretslopp, sträva efter att förverkliga den högsta gudomligheten som är ditt eget sanna själv. När du vet att den enda gudomligheten är det odödliga självet i alla och handlar utifrån den kunskapen, då är dina handlingar i samklang med den gudomliga viljan och de blir helgade. Då behöver du aldrig komma tillbaka och återfödas igen. Men om dina handlingar istället motiveras av resultaten, vilka i sin tur leder dig in i liv efter liv och du oupphörligt kommer och går, hur skall du då kunna nå ditt slutliga mål?" Det finns en liten historia för att illustrera det.

Sträva efter det högsta och kom aldrig tillbaka

En oförfärdig tjuv greps på bar gärning och sattes i fängelse. Han dömdes i rätten till sex månaders fängelse. De sex månaderna var snart över och dagen kom då han skulle frigges. Fångvaktaren kom

och sade till tjuven, "Nå, i morgon eftermiddag går tiden ut och du har avtjänat straffet. Du kan bereda dig på att gå. Hämta alla dina personliga ägodelar vi har tagit hand om och gör dig färdig att lämna fängelset." Tjuven blev inte så glad över att höra detta men han blev inte heller ledsen. Det spelade ingen roll för honom, för han visste vad som skulle komma att hända. "Låt sakerna vara kvar här."

Fångvaktaren frågade honom, "Varför vill du inte ta med dig dina saker?" Tjuven svarade, "Det är ingen idé att jag tar med mig dem. Om några dagar är jag tillbaka. Inom kort kommer du att se mig igen här i samma fängelse. Eftersom det bara blir några dagar, varför skall jag då besvära mig med att ta dem med?" Så den här tjuven visste alltså att han skulle hemfalla åt att stjäla igen, att han skulle gripas och straffas igen och otvivelaktigt hamna i samma fängelse.

På samma sätt kan era handlingar jämföras med tjuven som åker in och ut i fängelset. Ni utför i era liv handlingar här på jorden. Med tiden blir ni motiverade att göra alla era handlingar till goda handlingar och de ger goda resultat. Därefter kommer ni till himmelriket. När er tid där har förbrukats kommer ni tillbaka till jorden igen. Krishna sade, "Detta ständiga uppstigande och nedstigande är inte bra." Det var då som Krishna gav Arjuna den helgade undervisningen. Han uppmanade Arjuna att finna den eviga sanningen och stanna kvar i den.

När ni väl en gång har etablerat er i denna och förblir i ert odödliga själv, kan handlingar inte längre binda er. Då behöver ni aldrig komma tillbaka igen, för då kommer ni att vara förankrade i Guds (atmans) eviga sällhet. Jämförda med detta upp-

höjda tillstånd kan världsliga och överjordiska nöjen liknas vid atomer i det oändliga universum.

– Sathya Sai Baba

Målet med mänskligt liv är inte enbart att äta, dricka, sova, uppleva en del glädje och sorg och till slut dö som vilken fågel eller djur som helst; Målet är att förverkliga det högsta och eviga.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. G-4

Gud kan bara upplevas i den djupaste tystnaden. Allt störande ljud måste upphöra. Då kan Hans röst höras tydligt.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. G-5

De gudformer som de olika religionerna har valt och olika samhällen dyrkar, är alla aspekter av den ende verkliga Guden.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. G-5

SAMTAL MED SAI BABA

Bandad intervju januari 1968

Hislop: Vi har ingen klar och tydlig förståelse av livet, men ändå handlar vi ständigt, och detta leder till förvirring. Vi är därför olyckliga, och i ett försök att få bort denna förvirring skaffar vi oss föreställningar om Sanning, Gud, Verklighet, men dessa tar inte bort förvirringen. Livet är fortfarande förvirrat, så frågan är vad som är det största hindret för att se livets sanning klart.

Sai: *Du säger att Sanning, Gud, Verklighet är föreställningar. Varför tror du det? Det är de inte. Tid, arbete, orsak och resultat; dessa fyra i harmoni är sanning. När de inte harmonierar, känner man att det är osant. Ett exempel: I går kom ni till Bangalore och därifrån till Puttaparthi med bil. Att resa är arbete. Det tog er fyra timmar att resa hit från Bangalore. Det är tid. Ni kom för att besöka Svami. Det är orsak. När ni såg Honom blev ni lyckliga. Det är resultatet. Å andra sidan drömde du i natt att du var i Amerika och handlade. I detta kan man inte urskilja de fyra faktorerna. Det förekom inget arbete, ingen tid togs i anspråk, och var finns resultatet? Detta är osanning. Denna upplevelse var fantasi; bara sinnets arbete. Det är skillnaden mellan sanning och fantasi.*

Hislop: Om sanningen kan beskrivas i termer av arbete, tid, orsak och resultat – men när man ser sig omkring i världen där dessa faktorer är verksamma; är världen en enda röra. Det måste alltså finnas något mer i sanningen än dessa faktorer.

Sai: *När man inte har fullständig tillit till resultatet uppstår tvivel. Ett exempel: Nu råder dagsljus och föremålen i rummet syns mycket tydligt, och det råder inga tvivel om vad man ser. På natten är det helt mörkt och man måste treva sig fram och ser inga föremål. Det finns inga tvivel i denna situation. Iskymningen, när det är till hälften ljus och till hälften mörkt, kan dock tvivel uppstå, och man kanske ser ett rep och inbillar sig att det är en orm*

och blir rädd. Ljuset är inte tillräckligt och man ser inte klart. Fullt ljus är visdom, och totalt mörker är okunnighet. Tvivel uppstår när det är till hälften mörkt och till hälften ljust. Halvljuset är visdom och halvmörkret är okunnighet. Okunnighet och visdom i lika delar ger upphov till tvivel. Du befinner dig nu på ett mellanstadium där du äger en smula visdom men också bär på en del okunnighet, där okunnighet och visdom blandas. Du har ännu inte fullständig erfarenhet. När du har den rätta erfarenheten kommer tvivlet att försvinna. Då du inte har erfarenhet hyser du detta tvivel. Ett litet exempel: medan du led av malaria åt du en sötsak, men kände en bitter smak. Det berodde inte på att sötsaken var bitter utan du upplevde den som bitter. Det är inte sötsakens fel. Okunnighet är också en sjukdom som malaria, och botemedlet mot denna sjukdom är andliga övningar. Människan tvivlar endast så länge hon inte känner till sanningen. När man väl erfar sanningen upphör tvivlet. Sanningen är en och evig. Se allt som förändras som osant. En gång var ni liten, och ni växte och blev större, så kroppen är osann; var finns tioåringens kropp? Den har övergått i den nuvarande kroppen. Först osanning; när ni så får erfarenheten känner ni sanningen. Mörker och ljus är inte åtskilda; de är bara ett. Ett litet exempel: I går kväll åt du frukt. I morse var den avföring, och du gjorde dig av med den. Den var frukt i går, men det dåliga och det goda var detsamma, bara ett. I en form var det frukt, i den andra formen var det avföring.

En besökare: Förklaringen är bra.

Sai: *Det är samma sak med ljus och mörker. När det blir ljust försvinner mörkret, men egentligen flyttar sig varken mörkret eller ljuset till någon annan plats. När det ena råder är det andra okänt; det tar inte vägen någonstans.*

Hislop: Det är denna blandning av ljus och mörker, av okunnighet och visdom, som skapar olycka, som skapar problem – Svami säger att blandningen som skapar förvirring tonar bort med den rätta erfarenheten. Frågan är: vad är det framför allt som hindrar oss från att få den rätta erfarenheten?

Sai: *Man har inte den intensitet som krävs. Redan för att studera böcker hur mycket fordras inte för att nå det stadium där vi kan läsa svåra böcker. Hur många år, hur många timmars hårt arbete lägger vi inte ned på detta. Om man visar samma intensitet i andligt praktiserande kommer ni med säkerhet att erfara sanningen, men man är inte så intensiv som man borde vara på den andliga vägen. Vi koncentrerar och fokuserar inte på den. Total koncentration krävs också i världen då man går, talar, läser. Utan koncentration kan inget utföras. Också i minsta världsliga angelägenhet använder vi koncentration, men när vi försöker tänka på Gud blir vi rastlösa, och sinnet vacklar. Varför ägnar vi oss åt världsliga ting med full koncentration? Varför? Därför att vi är till fullo intresserade av*

dem, men när det gäller Gud har vi dessa tvivel. Allt arbete ni älskar innerligt ägnar ni full koncentration. Det ni inte älskar så djupt ägnar ni inte full koncentration. Ett litet exempel: Ni kör en bil. Samtidigt pratar ni med era passagerare. Vägen blir smal och farlig. Ni säger: "Snälla ni, låt oss inte prata nu, jag måste koncentrera mig helt på körningen." Varför säger ni så? Därför att ni älskar ert liv djupt, och ni måste koncentrera er totalt för att undvika en olycka. Då ni hyser denna kärlek till kroppen, koncentrerar ni er på dess säkerhet. När ni älskar Gud innerligt, blir koncentrationen på Honom helt automatisk.

Hislop: Men detta är kärnpunkten, där har vi hela svaret.

Sai: *I alla dessa erfarenheter måste vi hålla oss till sanningen, till livet. Ni älskar livet. Tack vare livet får vi alla dessa erfarenheter, så vi klamrar oss fast vid den sorts stöttepelare som är livet; för vi vet att utan livet kan vi inte få erfarenheter. Livet uppvisar många yttre ting, men livet förändras inte; livet är detsamma. Detta liv är Sanning och det är Gud. Det oföränderliga är Sanning.*

Hislop: Då vi är denna Sanning, skulle vi vilja hysa kärlek i våra hjärtan och helt naturligt flyta med i livets ström och inte följa våra nyckfulla begär. Ändå gör vi inte det. Svami säger att vi inte gör det, då vi saknar intensitet, så vi intalar oss: "Jag måste uppnå denna intensitet." Vi strävar därför mot detta mål men genom strävandet försvarar vi det hela – det hindrar den önskade intensiteten.

Översättaren: Jag kan inte följa tankegången.

Hislop: Vi är själviska och giriga av naturen. Om vi ersätter ett fysiskt mål med ett andligt är vi fortfarande styrda av samma girighet. Vi har bara bytt ut den fysiska girigheten mot andlig girighet. En ytteligare aspekt. Om man inte älskar - vilket man verkligen inte gör – då säger man: "Jag måste vinna kärlek." Då är 'kärleken' där borta och man själv 'här'.

Sai: *Vem är du? Vem är du?*

Hislop: Jag är summan av alla mina erfarenheter och alla mina föreställningar.

Sai: *Vem är denna 'min'? Vem är denna 'min'? Vem begär? Mellan kärleken och dig själv finns detta begär. Vad är kärlek och vem är du?*

Hislop: Jag är det jag är, summan av alla dessa....

Hislops hustru: Summan av alla dessa är en föreställning du har, men enligt Svami är du och kärleken samma sak. Det är du som gör skillnad.

Hislop: Ja, det är jag som skiljer på oss. Jag är egot.

Sai: *Egot är osanning.*

Hislop: Egot är osanning, då....

Sai: *Men du är inte egot. Du är sanning. Egot är inte sanning. Alla sådana argument och diskussioner är bara ord. Du kommer inte att erfara detta utan andliga övningar (sadhana). Ett exempel: Någon frågar oss vad socker är. Vi svarar att det är brunaktigt och liksom sandigt, då vi vet vad socker är, men sötman har ingen form. Så kan du beskriva socker, men du kan inte beskriva smaken, eftersom den inte har någon form. Också vad gäller världen finns så mycket vi inte vet något om, och vi gör oss inga föreställningar om det eller oroar oss för det. Om vi bara känner intensivt för Gud i stället för att diskutera så mycket och läsa böcker. Vi måste ge oss hän och uppriktigt pröva det. Även om någon skriver en bok är det hans andliga upplevelse. Du älskar din fru, och hon älskar dig, men om hon är hungrig kan inte du äta åt henne, och om du är hungrig kan inte hon äta åt dig, trots att ni älskar varandra innerligt. Detta gäller också andlig hunger. Var och en måste söka och stilla den hungern alltefter sin tro. Även om Svami försöker förklara, förstår du inte. Det är bara genom egen erfarenhet du kan nå insikt. När du börjar lära dig köra måste du ha tillgång till en öppen plats för att öva; men när du väl lärt dig kan du också på en trång gata köra med tillförsikt. Det är precis som i skolan. Man går i allt högre klasser och förstår gradvis alltmer. Om svåra ord används förstår barnet dem inte när det ännu håller på och lär sig alfabetet. Till att börja med förstår vi inte tingen i världen och förstår inte ens oss själva, så hur kan vi förstå det som ligger bortom vår horisont? Försök därför först förstå er själva genom att utföra andliga övningar. Först 'jag', sedan 'ni'. 'Jag' plus 'ni' är lika med 'vi'. Sedan 'vi' plus 'Han'. Sedan bara 'Han'.*

Hislop: Nej, jag förstår inte detta.

Sai: *Först 'jag', sedan 'ni'. Först 'jag', det är livet. Sedan 'ni', det är världen. 'Jag' plus 'ni' är 'vi'. 'Vi' plus 'Han' är Gud. Bara 'Han'. Där finns kärlek, den som älskar och den du älskar, och när de möts uppnås sällhet. Du ser att det finns tre blad på fläkten. De representerar de tre gunas. Först då bladen cirkulerar tillsammans i harmoni får du luft. När de rör sig i samma riktning förser de dig med sval luft. Inom oss rör sig de tre gunas alla i olika riktningar. När du vänder dem i samma riktning så alla går runt tillsammans får du den fokusering som behövs och kan erfara Honom.*

En besökare: Kan det vara så här? Det är en del personers, inklusive min egen, erfarenhet att man gradvis utför andliga övningar på allt högre nivå, men så får man genom din nåd en upplevelse som annars skulle ha tagit mycket lång tid att uppnå?

Sai: *Ett annat exempel: I ett hem gör var och en sin speciella del av det nödvändiga arbetet. På kvällen när familjen avslutat arbetet säger ingen: "Far, jag gjorde det och det arbetet och du måste betala mig". Det är ett hem, så man kräver inte betalning, man bara utför arbetet. Men när några utomstående kommer dit, bestämmer man ett pris och betalar det. När ni betalar dem visar det att de är utomstående, men när de blir en av er behöver ni inte betala dem. De arbetar med intresse och väntar sig ingen betalning. På liknande sätt är det med Gud. När ni ser Gud som er närmaste och käraste, som en av er familj, ber ni inte om betalning. Den som överlämnar sig på detta sätt är Min egen, han behöver inte tänka på betalning. När någon säger: "Jag har gjort så mycket andliga övningar (sadhana)", och köpslår med Gud och säger: "Jag har utfört så mycket sadhana och du ger mig den och den belöningen", så är det skillnad; han är utomstående. Det lilla barnet ber inte modern: "Jag vill ha mjölk. Jag vill att du byter på mig", och så vidare, utan modern uppfyller alla barnets behov utan att det ber om det. När ni fullständigt överlämnat er till Gud, blivit Guds barn, behöver ni inte tala om för Honom vad ni önskar. Han kommer att ge ännu mer än ni bett om, men det är endast då ni älskar Honom som Han är er käraste. Gör andliga övningar (sadhana) så kommer ni Gud nära. Då behöver ni inte tala om för Honom att ni önskar det eller det. Eftersom ni är som ett litet barn, kommer Han och ger er till och med mer än ni ber om. Det är ego som hindrar oss från att komma nära Gud. Det är det ego som säger: "Jag måste göra detta, jag måste skaffa allt detta". Ni måste inse att 'jag' bara är Herrens instrument. Liksom fläkten är ett instrument är du ett instrument för Herren. Nå, är det fläkten som får fläkten att rotera, eller är det strömmen som åstadkommer detta?*

Hislop: Strömmen får den att rotera.

Sai: *Strömmen är Gud, så du är bara instrumentet. Också vår uppfattning att våra ögon ser saker och våra öron hör saker är felaktig. Mina ögon är här, men sinnet är i Bangalore och tänker på det ena eller det andra. Mina ögon ser, men mitt sinne är på annat håll. Sinnet är viktigt. Kroppen är som en ficklampa; ögat som glödlampan; sinnet är batteriet; intelligensen är strömbrytaren. Först när alla dessa fyra fungerar blir det ljus. Kroppen är bara som en ficklampa.*

Hislop: Att överlämna sig till Gud är allt som behövs, naturligtvis, men...

Sai: */Det engelska/ ordet 'surrender', överlämna sig, kapitulera, är inte helt adekvat, det är inte rätt ord. Det är inte korrekt, eftersom när du säger 'surrender' är du och Gud åtskilda. Det är innebörden, men Gud är inte skild från dig.*

En besökare: Ordet 'surrender' är inte rätta ordet, så självförverkligande...

Sai: *Självförverkligande, det är därför de kallar det så. Du är du. Du förverkligar ditt eget Själv. Du är du, inte din hustru. Du är du.*

En annan besökare: Hur är det med vårt ansvar? Vi förväntas dela med oss, hjälpa andra.

En tredje besökare: Först hjälpa sig själv.

Sai: *'Själv' är grunden. 'Hjälp' är väggen. Gud är taket eller det högsta på byggnaden. Ljus är ägaren.*

En besökare: Men hon frågade: "Vilken är gränsen?" Var går gränsen för vårt ansvar? Hur långt ska hon gå?

Sai: *Först bör ni ta hand om er själva och inte vara en börda för andra. Det är det första ni ska tänka på. Det gör inget om ni inte kan hjälpa så många, men om ni inte gör något som skadar, är detta verklig hjälp. Om ni inte kan hjälpa en person så tänk inte på det, men skada inte någon. Att skada är ont, men själva er känsla att ni inte kan hjälpa, är i sig god. Ni måste ha fysisk styrka, andlig styrka och mental styrka; och först när ni äger alla tre kan ni verkligen tjäna. Föda, huvud och Gud. Föda för kroppen; och ni behöver en frisk kropp så att hjärnan kan fungera på rätt sätt, så ni kan tänka. Och varför behöver ni detta huvud och detta intellekt? För att förverkliga det som finns bortom detta, och det är Gud.*

Besökare: Men det gör mig ont att se nödlidande, tiggare och oskyldiga små barn som är sjuka....

En annan besökare: Är det inte egoistiskt att behålla allt för sig själv?

Tolken: Men Svami menade inte så. Vad Svami sade var att om ni inte äger den fysiska, mentala och andliga styrkan, hur kan ni då ge någon annan verklig hjälp?

Sai: *Ibland, när vi är i obalans och inte känner till sanningen, vilseleder vi så många andra.*

En besökare: Man kan inte ge det man inte har.

En annan besökare: Inte vända sig utåt förrän man har rättat till sig själv.

Hislop: Är det möjligt för Svami att hjälpa damen till självförverkligande?

En tredje besökare: Svami säger att det är möjligt. Eftersom Han förmedlar sanningen kan Han inte också ge självförverkligandet till hjärtat?

Sai: *När känslan finns, denna djupa känsla, kan Svami ge det. O ja.. Hon har en så djup känsla för kroppen. Om hon har samma intensiva känsla för gudsförverkligande, kan Svami ge det omedelbart.*

Hislop: Så det är detta Svami menar med 'Innan ni kan hjälpa människor'.

Sai: *Ju mer intensitet, ju bättre resultat. När ni gräver en brunn blir högen av lera ni tar upp allt högre ju djupare ni kommer. Djupet kan utläsas av höjden.*

Hislop: Svami säger att Han inte kan ge till ett förtorkat hjärta. Varför är hjärtat förtorkat?

Sai: *Också det ger oss Gud för vårt eget bästa. Om ni inte är hungriga, varför skulle Han då ge er föda? När ni är hungriga och får mat, är den till nytta, men om ni inte är hungriga och Han ger er födan, fungerar inte matsmältningen. Ibland ger er Gud inte föda även om ni är hungriga, bara för att ha er under kontroll. Anta att ni är intagna på sjukhuset. De kan inte ge er allt ni ber om. Det måste ske vid rätt tid och på rätt sätt för ert eget bästa. Också en andlig erfarenhet kan Gud ibland hålla inne med, eftersom Han gör allt för människans bästa. Han gör aldrig något för att skada henne eller orsaka sorg, men ni måste ha den tilliten. Först måste ni acceptera det faktum att plikt är Gud och börja utföra era plikter.*

Hislop: Är det så att hjärtat är förtorkat då man inte utför sin plikt?

Sai: *Ingen människas hjärta är egentligen förtorkat. Människorna hyser åtminstone sinnlig kärlek. Ni upplever åtminstone världslig kärlek till barn, familj och andra. Det är samma kärlek, men enbart riktad till vissa individer. Ni behöver bara vända all denna kärlek mot Gud.*

En besökare: Om hjärtat vore helt förtorkat skulle han inte velat komma till Prasanthi Nilayam.

Sai: *Också när ni reser till Prasanthi Nilayam kan ni älska er hustru och familj. Kärlek är Gud. Levi kärlek. Kärleken själv är Gud. Han är inget annat än kärlek. Det finns olika former av kärlek. Kärlek till familj och kärlek till pengar; men kärlek till Gud är hängivenhet. Där står ett glas vatten. En engelsman kallar det water, en person från Andhra Pradesh kallar det något annat, och på Tamil ges det ännu ett namn, men vattnet är detsamma. Vi bara ger det olika namn. Namnen på kärlek till hustru, barn, föremål*

varierar, och kärlek till Gud kallas hängivenhet, men kärleken är en. Det viktigaste ni måste utveckla är kärlek. Om ni gör det behöver ni inte utveckla något annat.

Hislop: Men kärlek är inte något människan skapat; hur kan jag utveckla kärlek?

Sai: *Du hyser kärlek till bandspelaren. Hur kommer det sig? När den fanns i butiken, älskade du den då? Men då du har den nu och den är din, 'min' bandspelare. Du älskade den inte när den fanns i butiken; du älskar den nu eftersom du känner att den är 'min'. Så när du tänker Gud är 'min', älskar du Honom.*

En besökare: Jag försöker verkligen utveckla kärleken, men jag vet att det inte lyckas.

Sai: *Det är en fråga om övning. Intellectuellt förstår du. Låt oss säga att du har 41 graders feber. Om du så sjunger 'jag behöver penicillininjektion' hundra gånger i ett sträck blir du ändå inte botad. Du måste få injektionen. Du behöver inte sjunga att du vill ha penicillin; du behöver bara ta en dos så är du frisk. Om du gör en sak rätt i stället för att tänka på tio olika saker som borde göras, är detta nog. När du är törstig, vill du inte ha allt vatten i brunnen. Ett glas räcker. Du behöver inte ta allt och försöka tillämpa allt. Välj något. Här har jag en tändsticksask med cirka sextio stickor; om du vill tända en eld behöver du bara använda en sticka, inte hela asken.*

Hislop: Svami, på sjukhuset har varje patient en primär sjukdom; är doktorn i stånd att upptäcka denna?

Sai: *Ja, om han är skicklig. Om han bara har en examen, nej. I dagens Indien har de som ägnar sig åt politik studerat väldigt lite; men tack vare politiken tilldelas de en doktorsgrad.*

Hislop: Låt då Den Främste Doktorn tala om för mig vilken min primära sjukdom är – inte fysisk.

Sai: *Du har verkligen denna önskan att söka Gud, men du befinner dig bara i det läget: "Hur nå Honom", du vill veta. Detta kan inte Svami säga något om inför de andra, det får ske i enrum. Sådana problem tas upp enskilt. På samma sätt undersöker läkaren varje patient enskilt, inte medan alla andra finns i rummet.*

En besökare: Svami, ska jag fortsätta lära ut samma meditation? Det är inte alltid samma människor där.

Sai: *Din grupp måste vara slutet. Om sedan nya människor kommer måste du ägna dem särskild tid, inte blanda dem med de andra.*

Besökare: I går kom en del nya människor.

Sai. *De skiljer sig inte så mycket från dem som redan deltar. Inte heller dessa kan så mycket. Om barnet vill lära sig alfabetet måste det upprepa ABCD och så vidare.*

En besökare: När bör jag åka hem?

Sai: *Beslutet är ditt. Om du vill åka på morgonen den 19:e, kommer Svami att träffa dig i morgon, men om du har andra planer, kommer jag att rätta mig efter dem. Svami är inte begränsad i rummet. Var du än är, här eller i Bombay eller någon annanstans, är Han med dig. Du måste vara lycklig. Det är vad Svami önskar, så det beror på ditt beslut.*

Besökare: Men jag har mycket svårt att fatta beslut.

Sai: *Detta att ständigt avgöra om något är gott eller ont är ett mänskligt problem. Du kan åka hem på morgonen den 19:e.*

En annan besökare: Svami, jag har varit borta från affärlivet, och jag önskar tala med Svami, men om jag stannar en månad till, blir det bara ett sista samtal med Svami. Jag vill tala med Svami nu, och sedan stanna en månad.

Sai: *I morgon är det torsdag. Svami kommer att träffa var och en av er separat, sedan kan ni planera när ni vill åka hem, eller ni kan stanna. Med er är det så här: ni hyser en del tvivel. Nu vill ni skingra dessa omedelbart, så att ni kan ge utrymme för nya tvivel (stor munterhet i intervjugruppen). Det är ju er plan.*

Sai (till en besökare): *Du har en plan för de fattiga. Vad innebär den?*

Besökare: Det gäller det gamla templet (mandir). Vi borde skapa några nya hem för de fattiga. Då kan de som nu bor i detta tempel flytta till de nya husen, och sedan kan det gamla templet bli som nytt. Det är Svamis första tempel, och det måste bevaras för eftervärlden. Om människor fortsätter bo här kommer det att störta samman när som helst. Att bara använda det till boende visar brist på respekt hos dem som befinner sig i Puttaparthi.

Ur boken *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*, s. 1-13.

Sathya Sai Information

Utkommer: mars, juni, sept., dec.

Handla som ni lär.

Var den ni ger er ut för att vara.

Era ord och ert handlande måste stämma överens.

Utöva strikt kontroll över era sinnen och er sinne.

Tala mjukt och vänligt.

– Sathya Sai Baba

Ur *Facets of the Divine Diamond*, s. P-7